

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Σεπτεμβρίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Καθορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i – Πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών – Μισθωτός απασχολούμενος σε κράτος μέλος ο οποίος ασκεί μέρος των δραστηριοτήτων του στο κράτος μέλος κατοικίας του»

Στην υπόθεση C-570/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Νοεμβρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

X

κατά

Staatssecretaris van Financiën,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Βηλαρά, J. Malenovský, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο X, εκπροσωπούμενος από τον A. B. Bongers, belastingadviseur,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman και M. Noort,
- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Jacobs και L. Van den Broeck,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και D. Martin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαρτίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', και του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008 (ΕΕ 2008, L 177, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1408/71).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του X και του Staatssecretaris van Financiën (Υφυπουργού Οικονομικών, Κάτω Χώρες) σχετικά με πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 13 του κανονισμού 1408/71 ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 14γ και 14στ, τα πρόσωπα για τα οποία ισχύει ο παρών κανονισμός υπόκεινται στη νομοθεσία ενός μόνου κράτους μέλους. Η νομοθεσία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 14 έως 17:

α) το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή αν η επιχείρηση ή ο εργοδότης που το απασχολεί έχει την έδρα της ή την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·

[...]».

- 4 Το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Ο κανόνας του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', ισχύει, με την επιφύλαξη των ακόλουθων εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

[...]

2) Το πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών υπόκειται στη νομοθεσία η οποία προσδιορίζεται ως εξής:

[...]

- β) το πρόσωπο, πλην του αναφερομένου στο στοιχείο α', υπόκειται:
- i) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, αν ασκεί μέρος της δραστηριότητάς του στο έδαφος αυτό ή αν απασχολείται για λογαριασμό περισσότερων επιχειρήσεων ή περισσότερων εργοδοτών που έχουν την έδρα ή κατοικία τους στο έδαφος διαφόρων κρατών μελών·
 - ii) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου η επιχείρηση ή ο εργοδότης που τον απασχολεί έχει την έδρα της ή την κατοικία του, αν δεν κατοικεί στο έδαφος ενός από τα κράτη μέλη στα οποία ασκεί τη δραστηριότητά του·

[...].».

- 5 Το άρθρο 14α, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Το πρόσωπο που ασκεί κανονικά μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, αν ασκεί μέρος της δραστηριότητάς του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους. [...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 6 Κατά τη διάρκεια του 2009, ο X, Ολλανδός υπήκοος με κατοικία στο Βέλγιο, εργάστηκε 1 872 ώρες ως σύμβουλος πελατείας και ως διευθυντής στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών σχέσεων για εργοδότη εγκατεστημένο στις Κάτω Χώρες.
- 7 Από τις ανωτέρω 1 872 ώρες εργασίας, 121 ώρες, δηλαδή περίπου το 6,5 % του συνολικού χρόνου εργασίας για το έτος αυτό, πραγματοποιήθηκαν στο Βέλγιο. Επρόκειτο για 17 ώρες οι οποίες αφιερώθηκαν σε επίσκεψη πελατών και για 104 ώρες κατά τις οποίες ο X εργάστηκε κατ' οίκον. Οι δραστηριότητες αυτές δεν ασκούνταν βάσει συγκεκριμένου πλάνου εργασίας, η δε σύμβαση εργασίας δεν προέβλεπε την παροχή καμίας υπηρεσίας στο Βέλγιο.
- 8 Κατά το 2009, ο X άσκησε τις λοιπές δραστηριότητες για τον εργοδότη του (συνολικού χρόνου 1 751 ωρών) στις Κάτω Χώρες, τόσο στα γραφεία της επιχείρησης όσο και κατά τη διάρκεια επισκέψεων σε δυνητικούς πελάτες.
- 9 Η διαφορά μεταξύ του X και του Υφυπουργού Οικονομικών αφορά τον υπολογισμό του φόρου εισοδήματος και των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για το οικονομικό έτος 2009.
- 10 Το *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (περιφερειακό εφετείο 's-Hertogenbosch, Κάτω Χώρες), αποφαινόμενο επί της έφεσης κατά της απόφασης του *Rechtbank Zeeland-West-Brabant* (περιφερειακού δικαστηρίου Zeeland-West-Brabant, Κάτω Χώρες), έκρινε ότι ο X είχε ασκήσει δραστηριότητες στο Βέλγιο απλώς και μόνον περιστασιακά. Κατέληξε δε ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλισης καθώς και ότι, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, εφαρμοστέα ως προς το οικονομικό έτος 2009 ήταν αποκλειστικά η ολλανδική νομοθεσία.
- 11 Ο X άσκησε αναίρεση κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 12 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Hoge Raad der Nederlanden* (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Ποιο κριτήριο ή ποια κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθεί ή χρησιμοποιηθούν για να καθοριστεί η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει του κανονισμού 1408/71 στην περίπτωση ενός κατοικούντος στο Βέλγιο εργαζομένου, ο οποίος κατά το επίμαχο έτος άσκησε στις Κάτω Χώρες το συντριπτικά μεγαλύτερο

μέρος των δραστηριοτήτων του για τον Ολλανδό εργοδότη του και ο οποίος, επιπλέον, άσκησε το 6,5% των συνολικών δραστηριοτήτων του στο Βέλγιο, είτε κατ' οίκον είτε επισκεπτόμενος πελάτες, ενώ το ποσοστό αυτό δεν αντιστοιχεί σε σταθερό πλάνο εργασίας και ουδέποτε υπήρξε με τον εργοδότη συμφωνία σχετικά με την άσκηση δραστηριοτήτων στο Βέλγιο;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 13 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1408/71 έχει την έννοια ότι πρόσωπο όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, το οποίο ασκεί μισθωτή δραστηριότητα για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου στο έδαφος κράτους μέλους και κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου άσκησε, κατά τη διάρκεια του παρελθόντος έτους, μέρος της δραστηριότητας αυτής αντίστοιχο προς το 6,5% των συνολικών ωρών εργασίας του, χωρίς τούτο να έχει αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης συμφωνίας με τον εργοδότη του, πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών κατά την έννοια της διάταξης αυτής.
- 14 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 1408/71, στις οποίες περιλαμβάνεται το εν λόγω άρθρο 14, παράγραφος 2, συνιστούν, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πλήρες και ενιαίο σύστημα κανόνων σύγκρουσης, σκοπός του οποίου είναι η υπαγωγή των εργαζομένων που διακινούνται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ενός μόνον κράτους μέλους, ώστε να αποφεύγονται η σώρευση εφαρμοστέων εθνικών νομοθεσιών και οι εξ αυτής δυνάμενες να προκύψουν περιπλοκές (απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2012, *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 15 Προς τούτο, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 θέτει την αρχή ότι ο ασκών μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος κράτους μέλους υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους αυτού ακόμη και αν κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (βλ., συναφώς, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2012, *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, σκέψη 30).
- 16 Εντούτοις, η αρχή αυτή διατυπώνεται «με την επιφύλαξη των άρθρων 14 [έως] 17» του κανονισμού 1408/71. Συγκεκριμένα, σε ορισμένες ιδιαίτερες περιπτώσεις, η ανεπιφύλακτη εφαρμογή του γενικού κανόνα του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού θα ενείχε τον κίνδυνο να μην αποτρέψει, αλλά, αντιθέτως, να δημιουργήσει, τόσο για τον εργαζόμενο όσο και για τον εργοδότη και τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, διοικητικές περιπλοκές δυνάμενες να έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση άσκησης του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων που αφορά ο εν λόγω κανονισμός (απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2012, *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, σκέψη 31).
- 17 Το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1408/71 προβλέπει ότι το πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, αν ασκεί μέρος της δραστηριότητάς του εκεί.
- 18 Από τη διάταξη αυτή, η οποία εισάγει παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα σύνδεσης με το κράτος μέλος απασχόλησης, προκύπτει ότι η εφαρμογή της εξαρτάται από την προϋπόθεση ο ενδιαφερόμενος να ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

- 19 Η απαίτηση όμως αυτή προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος ασκεί συνήθως σημαντικές δραστηριότητες στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 30ής Μαρτίου 2000, Banks κ.λπ., C-178/97, EU:C:2000:169, σκέψη 25).
- 20 Συναφώς, το γεγονός ότι το οικείο πρόσωπο ασκεί δραστηριότητες απλώς και μόνον περιστασιακώς στο έδαφος κράτους μέλους δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1408/71.
- 21 Για να εκτιμηθεί αν ένα πρόσωπο πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών, ή, αντιθέτως, αν πρόκειται για δραστηριότητες καταναμημένες στο έδαφος περισσότερων κρατών μελών κατά τρόπο απλώς και μόνον περιστασιακό, πρέπει να ληφθούν υπόψη, ειδικότερα, η διάρκεια των περιόδων δραστηριότητας και η φύση της μισθωτής εργασίας όπως τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από τα συμβατικά έγγραφα, καθώς και, ενδεχομένως, οι όντως ασκούμενες δραστηριότητες (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Ιουλίου 1973, Hakenberg, 13/73, EU:C:1973:92, σκέψη 20, καθώς και της 4ης Οκτωβρίου 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, σκέψη 44).
- 22 Όσον αφορά την εκτίμηση του συνήθους και σημαντικού χαρακτήρα των δραστηριοτήτων που ασκούνται στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών, επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1995, Calle Grenzshop Andresen (C-425/93, EU:C:1995:37), ότι η κατάσταση ενός εργαζομένου που κατοικεί σε ορισμένο κράτος μέλος και απασχολείται σε επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος και ο οποίος, στο πλαίσιο της εν λόγω σχέσης εργασίας, ασκεί κανονικά, για δέκα ώρες την εβδομάδα, μέρος των δραστηριοτήτων του στο κράτος μέλος κατοικίας του εμπίπτει στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1408/71.
- 23 Το Δικαστήριο διαπίστωσε επίσης ότι πρόσωπο το οποίο ασκεί μη μισθωτή δραστηριότητα περίπου κατά το ήμισυ στο έδαφος ορισμένου κράτους μέλους και κατά το ήμισυ στο έδαφος άλλου κράτους μέλους πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί κανονικά μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 14α του κανονισμού 1408/71 (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 1993, Zinnecker, C-121/92, EU:C:1993:840, σκέψεις 15 έως 18).
- 24 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η σύμβαση εργασίας της υποθέσεως της κύριας δίκης δεν προβλέπει την εκ μέρους του X παροχή υπηρεσιών στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του. Επιπλέον, επί του συνόλου των ωρών εργασίας του ενδιαφερόμενου κατά το επίμαχο έτος, μόλις το 6,5 % παρασχέθηκαν στο κράτος μέλος αυτό, ουσιαστικά κατ' οίκον.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόσωπο όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης ασκεί συνήθως σημαντικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του.
- 26 Η διαπίστωση αυτή συνάδει με το σύστημα ρύθμισης των συγκρούσεων νόμων που προβλέπουν οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 1408/71.
- 27 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα σύνδεσης με το κράτος μέλος απασχόλησης χωρεί μόνο σε ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες παρουσιάζεται καταλληλότερο συνδετικό στοιχείο.
- 28 Αν όμως γίνει δεκτό ότι η εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 μπορεί να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι, επί του συνόλου των ωρών εργασίας που παρέσχε ένα πρόσωπο στον εργοδότη του κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου έτους, μόλις το 6,5 % των ωρών αυτών παρασχέθηκε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, το οποίο είναι το κράτος μέλος κατοικίας του οικείου προσώπου, χωρίς δε αυτό να έχει αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης συμφωνίας με τον εν λόγω εργοδότη, τούτο θα μπορούσε, αφενός, να παραβλέψει τον χαρακτήρα παρέκκλισης που έχει η

σύνδεση με το κράτος μέλος κατοικίας και, αφετέρου, να δημιουργήσει κίνδυνο καταστρατήγησης των περιεχόμενων στον τίτλο II του κανονισμού αυτού κανόνων σύγκρουσης, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 29 των προτάσεων του.

- 29 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα είναι ότι το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1408/71 έχει την έννοια ότι πρόσωπο όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, το οποίο ασκεί μισθωτή δραστηριότητα για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου στο έδαφος κράτους μέλους και κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου άσκησε, κατά τη διάρκεια του παρελθόντος έτους, μέρος της δραστηριότητας αυτής αντίστοιχο προς το 6,5 % των συνολικών ωρών εργασίας του, χωρίς τούτο να έχει αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης συμφωνίας με τον εργοδότη του, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 30 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, έχει την έννοια ότι ένα πρόσωπο όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, το οποίο ασκεί μισθωτή δραστηριότητα για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου στο έδαφος κράτους μέλους και κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου άσκησε, κατά τη διάρκεια του παρελθόντος έτους, μέρος της δραστηριότητας αυτής αντίστοιχο προς το 6,5 % των συνολικών ωρών εργασίας του, χωρίς τούτο να έχει αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης συμφωνίας με τον εργοδότη του, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

(υπογραφές)